

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

ר'ח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן (משלי כד. ג)

מובא ב'מדרש הגדול' למהר"ד עדני זצ"ל (על פסי יאילה הנגדיס' כת. ז) תנו רבנן מעשה בגוי אחד שהיה עובר אחורי בית הכנסת ושמע **קול תינוק** שהיה קורא ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וגוי. אמר, למי הכבוד הזה למי. אמרו לו, לכהן גדול שהוא עומד ומשמש על גבי המזבח. אמר אלך ואתגייר על מנת שאהיה כהן גדול ואשמש בכהונה גדולה על גבי המזבח. בא לו לפני **שמי הזקן**, אמר לו, גיירני על מנת שאהיה כהן גדול ואשמש בכהונה גדולה על גבי המזבח. **דחפו באמת הבנין שבידו** ואמר ליה, גודא בישא וכי לית מספקא בישראל דנסתפק באומי עלמא. בא לפני **הלל הזקן**, אמר לו, גיירני על מנת שתשימני כהן גדול. **גייריה**. אמר לו **כלום מעמידין לפני המלך אלא מי שידוע טכסיטי מלכות, לך למד טכסיטי המלך**. הלך וקרא ולמד תורת כהנים כולה, כיון שהגיע למקרא הזה והזר הקרב יומת (במדבר א. נא) אמר להן מקרא זה על מי נאמר. אמרו לו, אפילו על דויד מלך ישראל. מיד נשא אותו הגר קל וחומר בעצמו אמר, ומה אם ישראל שנקראו בנין למקום ועליהם אמרה שכינה ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש (וי. י) עליהם הכתוב אומר והזר הקרב יומת, אני הגר הקל הזה שלא באתי אלא בתורמלי על אחת כמה וכמה. מיד **נתפייס אותו הגר מאיליו** ובא לפני הלל הזקן ואמר לו, ר'י, כל ברכות שבעולם ינוחו על ראשך **שאלו היית לי כשמאי הזקן לא באתי לקהל ישראל**. קפדנותו שלשמאי בקשה לאבדני מן העולם הזה ומן העולם הבא, **ענותות שלך הביאתני לחיי עולם הזה ולחיי העולם הבא**. נולדו לו שני בנין אחד קרא לו הלל ואחד קרא לו גמליאל והיו קורין אותן **גירי הלל**. עכ"ל.

דברים רבים יש ללמוד ממעשה זה, אנו בס"ד ניגע בשלושה עניינים בלבד ובתכלית הקיצור. **שמי הזקן עשה את אשר צריך לעשות ע"פ הדין**, להרחיקו, היות ואינו רוצה להתגייר בכדי להתקרב ליהדות אלא מחמת חולי הכבוד שהתאווה לה. ועם כל זאת, קפדנותו של שמי כמעט שאיבדה אותו מהעולם הזה והבא, ומכנגד הענוה של הלל הזקן הביאתו לחיי עולם הזה והבא.

ומהי הענוה? הלל היה סבלן ולא מיד אמר לו שאין לו אפשרות להיות כהן כי אינו מיוחס. אלא גיירו ואמר לו בדרך חכמה וממילא הוא למד והבין לבד שאינו ראוי לשמש בכהונה. וזאת מדובר באדם גדול, על אחכיו אם אנו הפצים שביתנו-ילדינו, יגדלו לתורה ויראה, כמה אנו צריכים להיות סבלניים ולהשתמש בכל מיני חכמות לגלגל עמם שיגיעו להבנה בריאה שחינוכם לדרך הי תורתו היא טובתם ומעלתם, וע"י כך יזכה האדם לראות את בניו נטיעים מגודלים עושים רצון יוצרם באהבה.

עוד כתוב במדרש שהגוי שמע **קול תינוק** על אף שהיה מחוץ לביה"כ וזה אשר גרם לכל זאת, ומזה נבין למה לבסוף זכה לשני בנין. למדנו, כמה חשוב ללמד את הילדים ללמוד בקול רם, מלבד שזה מועיל מאוד לזיכרון ועוד, הוא מקרב אנשים לתורה ובעה"ת בלי"נ בפעם אחר נרחיב בזה. וזהו שכרו של מי שרק שמע **קול תינוק**, על אחכיו כמה שכר גדול מחכה למי שמלמד ומרגיל את התינוק ללמוד בקול רם. וכך גם היתה דרכו של ר' זכריה גמיל זצ"ל (מהרצליה, נלבי"ע בחודש האחרון) שהיה מאיר פנים לכולם ומקרבם אליו גם את מי שלא הלך כ"כ בדרך הי, וע"כ זכה לראות בחייו את נכדיו חוזרים לשורשים ומהם נהיו ת"ח ומו"צ. וכמוהו ראיתי והכרתי רבים מבני עדתינו יע"א, שעזבו דרך התורה והתרחקו מהוריהם, וחזרו והתקרבו לתורה בזכות סביהם שקירבום אליהם ולמדום בסבלנות יתירה על אף גילם המבוגר. ובשביל לאור בחכמה ולכונן ביתו בתבונה, אל יסתפק האדם בחכמתו המצויה בכיסו. אלא יכוון בתפילתו בברכת 'אתה חונן' לקבל חכמה בינה ודעת לחנך ילדיו בהשכל, לקרבם למלאכת הי בערמה, להביאם להבנה מאהבה, ויהי הי עמו.

פניני הלכה

אמירת עננו בתענית בכל

התפילות ערבית שחרית ומנחה

כתב הר"י: **השרוי בתענית צריך לומר עננו בשומע תפילה בכל התפילות ערבית שחרית ומנחה.**

והביא ראיה לדבריו מהירושלמי (ברכות

פ"ד ה"ג, תענית פ"ב ה"ב) רבי יונה בשם

רב אמר, ואפילו יחיד שגור על

עצמו תענית צריך להזכיר מעין

המאורע. והיכן אומרה, רבי זעירא

בשם רב הונא אמר, אומרה **כלילי**

שבת ויומו. פירוש, בערבית שחרית

ומנחה. ובגמרא (שבת כד.): שני וחמישי

של תעניות, ערבית שחרית ומנחה,

מתפלל שמונה עשרה ואומר מעין

המאורע בשומע תפילה וכ"י. אלמא

צריך לומר עננו בתפילת ערבית וכ"י.

ובר"ן (ד"ה ירושלמי) כתב: שיש ראיה

להר"י מהתוספתא דתניא, פעמים

שאינן אדם שרוי בתענית ומתפלל

תפילת תענית ופעמים שאדם שרוי

בתענית ואינו מתפלל תפילת תענית.

כיצד, כאן בכניסה כאן ביציאה וכ"י.

וכ"פ הרמב"ם, הרא"ש והטור. וכן

הוא מנהיגנו כמובא בע"פ חיים (דף

קצט) ש"כ כל התכאליל וכן מבואר

בשתילי זיתים (סימן תקס"ה סק"א וסק"ט)

והעלה זאת בש"ע המקוצר (סי' ק"ב

סי')

התודה והברכה לידידנו היקר הצלם הנכבד ה"ה יריב עוזירי הי"ו, אשר נגע ללבו תורתן של בנין, לתרום חלקו במעמד 'הכנסת ספר תורה' לצלם ולהנציח ערב קדוש זה, תעמוד זכות זו לו ולב"ב, להתקרב לבורא עולם ביתר שאת וביתר עז, אכ"ר

מרבני הקהילה

הרה"ג ברוך עוקטי שליט"א

רב ק"ק 'משכן נחמיה'

עבודת וחיזוק דור מרדכי ואסתר

פתרונות לשבת 'תרומה'
אחודה חידה! משה ראה את תבנית המשכן בארבע צבעי אשוח (מדרש הגדול)
הזוכה בהגרלה: ה' נהרי.
מי בתמונה? הרב חיים חבשוש זצ"ל.
הזוכה בהגרלה: ה' נהרי.

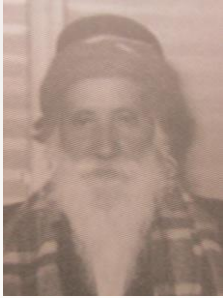
אחודה חידה!
לפרים: המדת, היה אביו של המן או אמו?
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

אם נתבונן בצורת ההתחזקות של עם ישראל בדור מרדכי ואסתר ברגע שנשמעה הגזירה, נמצא שעם ישראל עשו ארבע פעולות:

- א. מיד התחזקו בלימוד התורה, וכמו שאמרו חז"ל במדרש (אסתר רבה), שמרדכי כינס את ילדי ישראל ועסקו בתורה בענינא דיומא שהוא חודש ניסן שעמדו בו, ולמדו הלכות קרבן העומר.
- ב. צום – וכמו שנא' 'יצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלושת ימים לילה ויום', וכמו"כ נא' 'צום ובכי וכו'.
- ג. תפילה וזעקה – וכמו שנאמר 'בכי ומספדי וכו' ויזעק זעקה גדולה ומרה'.
- ד. שק ואפר – וכמו שנא' 'שק ואפר יוצע לרבים'. וזהו גם סדר הפסי' 'צום ובכי ומספד שק ואפר יוצע לרבים'. הרי שדייקא כך הוא הסדר.

ויש לבאר שמגדל הפחד והיראה הבא לם מן הסרת הטבעת (מגילה טו.), באו ועמדו לעשות את כל הנצרך כדי לקרב את עצמם אל בוראם. וגורם הכל זה ילימוד התורה. וכמו שאמרו חז"ל עפ"י, 'ויחננו ברפידים' וסמך ליה 'ויבוא עמלקי, ודרשו, כיון שרפו ידיהם מן התורה מיד בא עמלק. אכן שורש הריפיון ידים מן התורה, הוא ברדיפת הממון והתאוות. וכמו שמבאר 'המהר"ל', ששורש הנפילה של ירפו ידיהם מן התורה הוא 'יוסע משה את ישראל מים סוף', ודרשו חז"ל, מלמד שהסיעם בעל כרחם שהיו עסוקין בביזת הים. ולכן באו ותקנו זאת ע"י 'צום' שהוא ביטול כל התאוות הממוניות והגשמיות. ולא זו בלבד אלא ביטלו את כל היישי הגשמי, שהרי אמרו בינודים, שהנודר שלא יאכל ולא ישתה ג' ימים הרי זה נדר הבאי, כי אין כזו מציאות שאדם יעשה כן ויחיה. וא"כ קבלת הצומות לא לאכול ולא לשתות ג' ימים לילה ויום, זה ממש ביטול כל הגשמיות שהביאו עצמם אל קרוב למיתתם.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ולא הסתפקו בזאת, כי שורש הרדיפה אחר הממון הוא במידת האפיקורסות שהאדם בטוח שכוחו ועוצם ידו עושה לו את החיל הזה וכגודל מרצו וכשרונו כך גודל הצלחתו ופרנסתו, ולכן הוא רודף אחר העיסוקים הגשמיים, כי הוא בטוח שאם הוא יאכל מאכלים בריאים, הוא יהיה בריא, ואם יעשה ספורט, הוא יהיה חזק, ואם יעבוד קשה, יהיה בעל ממון וכו', וכל זה הוא ממידת האפיקורסות. אבל בעל האמונה יודע שהכל נגזר עליו מאת רצון הבורא ואין כל קשר בין מדת ההשתדלות ובין מידת ההצלחה בכל תחום הנוגע לגשמיות. ולכן עם ישראל באו לתקן את שורש התאוות ע"י 'זעקה ותפילה', שחזקו את הקשר בינם ובין האמונה שחזקו את הידיעה והרגשת הלב החושית שאין בכוחם לשנות את מצבם אלא רק רצון בורא עולם. ושורש האפיקורסות הוא בריחוק מקוב"ה, כי האדם הרחוק הרי הוא אפיקורס, כלומר, האדם הרוצה להרגיש את קירבת הבורא בבחינת מה שאמר דוד המע"ה ואני קירבת אלהים לי טוב, אזי הוא מתעסק כל ימיו איך יותר להרגיש ולהתקרב לבורא עולם, ולכן אינו מחפש לראות את עצמו בעולמו אלא מחפש לראות את האלוהות בכל דבר בעולמו, וממילא הוא מתחזק באמונה כי הוא רואה בפועל ובחוש איך הבריה עמה והתנהגותה מעידים ומראים על הכוונה מוחלטת מלמעלה. אבל האדם שאינו רוצה להרגיש קירבה לבורא, גם עושה לו רע, כי זה מלחיץ אותו וכו' אזי הוא מתעלם מהבורא ומתמקד בעצמו כדי לראות כיצד הוא קובע את היתו ועתידי, ועי"כ הוא מאבד את האמונה ונהיה אפיקורס. ויש לבאר שאת נקודה זו באו וחזקו עם ישראל בלישת שק ואפר. כי סוד יש בשק ואפר, והוא כי 'אפר' נותנים בראש במקום תפילין, כי התפילין הם 'אפר' תחת 'אפר' שהתפילין נקראו 'אפר' שנא' 'אפרך חבוש עליך'. ויסוד ענין התפילין שבראש הוא הקשר בין בניי ובין בורא עולם כי אנחנו קושרים עצמינו מלמטה למעלה, והקב"ה קושר עצמו כביכול מלמעלה למטה. וכמו שאמרו בברכות (ה.) תפילין דמרי עלמא מה כתיב בהו יומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, כלומר כנגד מה שאנו כותבים 'הי' אחד' הקב"ה כותב 'ומי כעמך ישראל גוי אחד'.

כי עם ישראל קשורים בקשר בל ניתק עם קוב"ה עד שדרשו חז"ל עה"פ יונתי תמתי – תאומתי שכמו שהתאומים מרגישים זה את זה, כך כשעם ישראל בצער, הקב"ה בצער, וכפי שאמרו שכונה מה היא אומרת "קלני מראשי קלני מזרועי", ומבאר הגר"ח מואלוזין (נפש החיים), שמדוקדק ורמוז בלשון "קלני מראשי קלני מזרועי" שהוא מכוון כנגד תפילין של יד ותפילין של ראש, כלומר שהתפילין דמרי עלמא מכוונים כנגד תפילין שלנו והם מעידים על קשר הדוק ופנימי בין קוב"ה וישראל, ודרך הקשר הזה, כל אשר קורה לישראל כביכול קוב"ה עמהם, וכמו שנאמר 'עמו אנכי בצרה' וזהו קלני מראשי וכו' שכואב לי בקשר שלי עם ישראל, כביכול. א"י ינתינת האפר' במקום תפילין במקום ה"אפר" אלו התפילין באו להעיד על הצער שיש לעם ישראל בריחוק ובניתוק מקוב"ה שאין להם תפילין בראשם, שניתוק זה הביא אותם אל חסרון האמונה בקוב"ה, ואל האמונה בעצמם ובכוחותיהם ימשך אל רפיון הידים מן התורה וכנ"ל – וכן הוא הענין לבישת שק, כי ידוע מה שאמרו חז"ל שאין "שק" אלא נוצה של עיזים וידוע ששה כבשים רומז אל עם ישראל שנאמר 'שה פורה ישראל', אבל העיזים רומזים לאומות העולם שהרי עשיו הוא "שעיר עיזים", וזהו הרמז שבזמן שהאדם מנתק את קשרו וקרבתו לבורא עולם מיד הוא מתכסה בשעבוד מלכויות שהם בחינת "שק" וכן מרומז שש"ק הוא בגי' ת' לרמוז על עשיו שבא עם ת' מאות איש עמו, שארבע מאות הם חילותיה ומשרייתה דשרו של אדום הוא הסי"מ, וא"כ "שק" רמז לעשיו וזרעו כאמור, וזהו הרמז שבזמן שיש אפר בראש אז יש שק שעוטף לו את כל הרמ"ח איברים.

נמצא א"כ שתשובתן של ישראל מהשורש ועד התיקון, שהשורש הוא התשוקה והרצון לקירבת ה' להשליך את ה"שק" הוא החיבור והתרועעות עם עשיו וליתן פאר תחת אפר (היפך מיום תשעה באב שאין בו הנחת תפילין בשחרית, כיון שאין ראוי ליתן פאר במקום אפר) היינו קשר של תפילין שהוא החיבור והקירבה אל בורא עולם.

זוולק לכל תלמידי הת"ת אגרת פורים בואת
מרן זשיא המוסדות שבה מפורט כיצד
ראוי להתנהג ולנהוג בימי הפורים

התורה והברכה לידידנו הסבא היקר והנכבד ה"ה משה מפעי
ה"ו על עזרתו הרבה לפעמז הכנסת ספר תורה כגניס, יבורך
מפי עליו ויראה בניס ובני בניס עוסקים בתורה ברבים

ניתן להקדיש את העלון להצלחת,
לרפואת, לעילוי נשמת. לפרטים
במזכירות הת"ת: 03-9097022.

מחידושי רבותינו

פעמון זהב ורימון (כת. לר)

לזשיק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

מהליכות אבותינו

די להכימא ברמיזא

שפת אבותינו בחכמה היתה. לשונם דברה בלשון רמז ומתובלת בפסוקים ואמרות חז"ל. ובפרט כשהיו צריכים להוכיח או לדבר דבר שאינו מכובד על השני, דיבורם היה בהשכל וברמז. בשביל להבין מעט מזעיר אזכיר מעשה אחד שאירעני.

פעם אחת פגשני אחד מזקיני העדה ושאלני למקום מגורי אבותי בתימן. השבתי לו, מערוס. אז פתח פיו בחכמה ויען ויאמר לי. אני הכרתי טוב את תושבי המקום. משפחת ינהרי' שהיתה גרה שם היו תלמידי חכמים, ואם היה צריך איזה ישועה, היו כותבים (קמיע וכדו') והכל היה מסתדר, וגם משפחת פ'לוני' (מפאת כבודם לא כתבתי את שמם) היו תלמידי חכמים, אבל גימ'ל, עכ"ל. ולהבין דבריו אסביר. אבותינו השלמים לא רצו לפגוע ח"ו באדם שמתגאה, ע"כ אמרו זאת ברמז, גימ'ל, שכוונתו י'גאוה', והמבין יבין. וזאת היתה כונתו, שמשפחת פ'לוני אמנם היו ת"ח אך גי'ותנים (גאותנים). והלואי ונזכה להמשיך חכמתם היפה והנעלית, אכ"ייר.

מחובותינו להודות לצוות המיוחד הגנות הנעלות
הגב' ר' משיח תחי' הגב' מי אשל תחי'
הגב' א' יעדייב תחי' הגב' שי יעקב תחי'
הגב' ב' קריספין תחי' הגב' א' גרימי תחי'
ועליהם חוניה המדריכה המטענת
הגב' י' חריר תחי'

העוסקות במלאכת הקודש במסירות רבה
ובאמונה להנך ילדי ישראל לתורה ויראה, להדריך
אנך ולכל מידה טובה. ופירותיהן ניכרים בטובה
ובעדינות ואצילות הילדים.

ועתה במעמד הנקטת ספרי תורה נתגלה מעט
מועיר ממלאכתך הרבה והשקעתך העצומה מידי
יום ביומו.

ישלם ה' להם כפעלם, ותגדל מעלתם. ויוצו
להרביץ תורה לעודדי עוירים, להודריך וליישר צאן
קדושים, בדרכי אגותינו הוכים והטהורים, אכ"ייר

צחצוחי לשון

ליצינות - מה שכיום
אומרים ליצינות.

בדרכיהם אתהלך...

ראשונים קא מסרי נפשיהו (חלק א')

בשנת היתשני"ב שלחה משפחה אחת מיהודי ארזב את בנה הבחור ללמוד תורה בעיר רידה. הבחור נסע ברכב ציבורי, דרך העיר צנעא. כשהיו כבר באמצע הדרך, פנה אחד הנוסעים לבחור בבקשה שימיר את דתו. הגויים שהיו מסביב שתקו ולא הפריעו לו במעשיו, היות שהגוי הלז אמר לחבריו, שהוא רוצה להרחיב את חלקו בגן עדן, בזכות שהיהודי יתאסלם על ידו. הגוי לא איפשר לבחור היהודי לדבר, ולא עוד אלא אף איים עליו להרגו אם לא ימיר דתו. הבחור השיב לו, אני יהודי. הגוי המשיך להכלים את היהודי ואף לא הרשה לו להביע דעתו. כשראה הבחור כך, שתק, כמאמר חז"ל, סייג לחכמה שתיקה.

כשראה הגוי שהבחור אינו מסכים להמיר את דתו, ביקש מנהג הרכב שיעצור בצדו של הכביש. הנהג עצר את הרכב בצד הכביש ללא שום עיכוב, מכיון שאותו גוי הוא ממשפחה בעלת זרוע, ומן המשפחות העשירות והקיצוניות בתימן, ואימתם מוטלת אף על שייכים רבים. כשנעצר הרכב עמד הגוי על היהודי בכפיה גדולה חריפה וחזקה שימיר את דתו. ואם לא, יהרגו אותו רגע. הבחור שלא ידע מה לעשות, שם את פניו למטה לארץ, וכיון את לבו בתפילה לפני שוכן מרומים שירחם עליו, ככתוב, ועת צרה היא ליעקב, וממנה ישוע.

אמנם, הגוי לא עזב את הבחור, אלא ניסה עוד לשכנעו, שיאמין לדבריו וימלא שאלתו ובקשתו, כדי להחיות את נפשו. אך הבחור עמד על דעתו, ולא זז ברוחו הטהורה אף כמלוא נימא. ובלבו חשב שעליו להתרכז באחריות מלאה בשני דברים, שהם:

האחד, לחסום את פיו ולשונו לגמרי, כיון שאי אפשר לו לצמצם את מחשבתו ולשמור על כל מוצא שפתיו, בפרט מפני שהוא שרוי במצב נבוך ולחוץ עד מאוד. וקל וחומר כי הגוי מנסה לתפשו בדבריו, שמא מתוכם ימצא איזו עלילה להרע לו ולשמד אותו. וגם פחד שמא יוציא מפיו איזה דבר שיעלה את חרונו וחמתו של הגוי, ובכך יגרום לעצמו לא טוב, חס ושלום. ותמיד זכר את מאמר חז"ל, ימלה בסלע, משתוקא בתרין, ופירש רש"י, אם תרצה לקנות הדיבור בסלע, תקנה השתיקה בשמים.

והשני, אם שתיקתו לא תועיל לו, הכין את עצמו במחשבתו הטהורה, לקבל עליו עול מלכות שמים במסירות נפש, אף אם יקום עליו הגוי ויטול את נשמתו. ורצונו היה להחזיר את נשמתו ליוצרה, זכה וברה וטהורה כמו שקיבלה. וכמו שאמרו רז"ל, ימות זכאי ואל ימות חייב. וכפי שפירשו חז"ל על פסוק, ואהבת את ה' אלודיך בכל לבבך, אפילו הוא נוטל את נפשו. המשך אי"ה בלי"נ בשבוע הבא...

בסייעתא דשמיא!!!

הרצאה שניה בסדרת
יחנוך לנער על פי דרכי
מפי מנהל הת"ת
הרב אליהו נהרי שליט"א
תתקיים אי"ה בל"ג ביום
שלישי הקרוב יב' אדר
בשעה 20:30

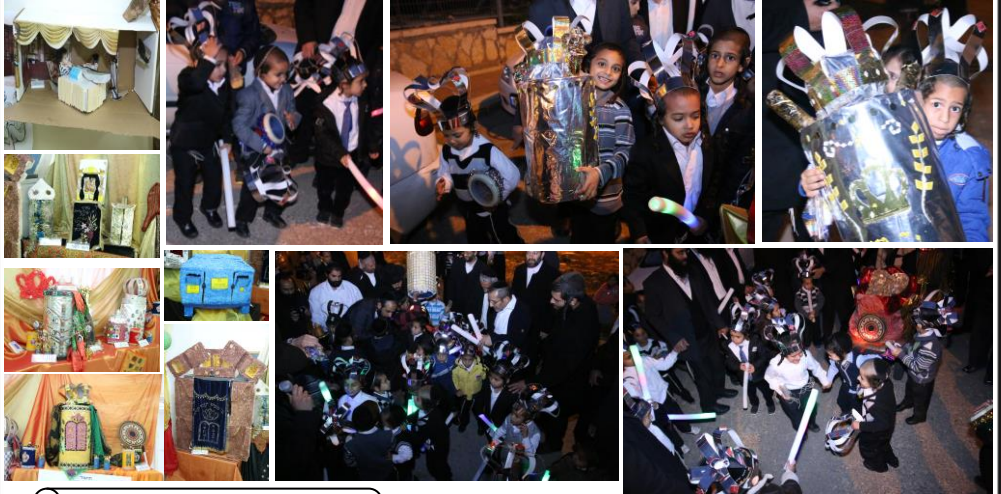
בכיתת הגן
ויהי נעם ה' עלינו וגו'
ניתן לשאול שאלות במהלך
ההרצאה

לעילוי נשמת: חיים בן יחיא
נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן
אליהו ז"ל, יפה בת יחיא
נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

ובחודש אדר קיבלו את התורה מאהבה... ע"כ עשו תלמידי הגנים עם הגנות והאמהות מיזם מעמד הכנסת ספר תורה עם תערוכה לכבודה של תורה דמוי הכנסת ספר תורה בתהלוכה רבתי האבות וסבים עם הבנים מוכתרים בכתרים ובידיהם לפידים ותרבוקה להאהיב את התורה על פרי טיפוחים ילדי החמד

התודה והברכה...
לכל החורים
 ואיאל לפרט שמוחם כי רבים הםו
 שסייעו עזרו טרוהו ועמלו
 ובאנו לתערוכה של ומעמד
הכנסת ספר תורה
 ישלם ה' שפרם ויראנו פרי
 בעמלם אלו הבנים גדלים
 יראים ושלמים עושים רצון
 יושב מרומים, אכ"ר

משנכנס אדר מרבין
 בשמחה... רוקדים
 בהפסקות לקול המוזיקה

חולקו קומיקסים לששה תלמידים שצברו במשך
 מבצע קילוס הבורא יתברך הכי הרבה ברכות
 ואמנים רבים תלמיד מכל כיתה וזאת ללא הגרלה
 ובהפתעה על התאמצותם הרבה

קילוס הבורא יתברך
 זכו בהגרלות המבצע
 התלמידים היקרים
זתנאל עובדיה נ"י
שלום אברהם ד" נ"י
 יה"ר שיזכו לקלס לבורא
 לעד ולעולמי עד

חכמי תימן

הרב סלימאן אלכסל זצ"ל
 נולד בכפר נמדה. הרב הגדול
 האחרון בתימן לאחר עליית רוב
 ככל יהודי תימן לא"י. התייתם
 בילדותו ובחלום הלילה השקחו
 אליהו הנביא שני כוסות ומאז
 נפתח לבו לתורה לקולטה
 ולהבין דבר מתוך דבר
 במהירות, ולפיכך השיג גדולות
 ונצורות בחייו. נסמך ע"י ת"יח
 באופן לא שגרתי כאשר הם
 בחנו תלמיד אחר אך הלה
 גמגם, והוא שהיה נוכח שם
 ענה הכל בבהירות. הרבנים
 התפעלו והסמיכוהו. היה גוברא
 רבה ויקרא, ראש וראשון לכל
 דבר שבקדושה. פעולותיו היו
 באופן מושלם ונפלא. כשהיה
 קורא בתורה, מרוב התרגשות
 היה מוזיל דמעות כמים.

נפטר ונקבר בתימן
 בכפר הולדתו

התודה...

לידידנו החורים הנכבדים
 הייה **יען לוי** הי"צ
 הייה **טל שיאחי** הי"צ
 הייה **שלומי צברי** הי"צ
 שעמלו קשות לארגון המקום
 לפני ואחרי מעמד **הכנסת ספר**
תורה. יה"ר שיזכו לראות בנים
 ובני בנים עוסקים בתורה באהבה

הברכה...

והשפע ממקור ברכה עלינו
 בכל הגרעות האמורות בתורה
 לעמלי מערכת העלון
 הרד"ג **ברוך עוקשי** שליט"א
 רבני **הת"ת שליט"א**

הערות, הארות ותשובות לחידות
 ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
 או במייל:
 Nahari@enativ.com

